

som SF og Socialdemokraterne foreslår. Det synes jeg ikke kan kaldes et massivt ønske. Det er vel nærmest det allerspinkleste grundlag, man overhovedet kan forestille sig. Det er vel det allernyeste og det allermindste trossamfund, vi her taler om.

Så det er altså en meget lille anledning til at foretage noget, der i manges øjne er noget ret stort.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jeg skal lige høre, om jeg forstod ministeren rigtigt. Hørte jeg rigtigt, sagde ministeren, at det er folkekirken eller andre trossamfund, som skal bestemme, hvornår og om Folketinget skal fjerne det forbud, der ligger i lovgivningen om registreret partnerskab? Er det folkekirken eller andre trossamfund, der skal bestemme, hvorvidt vi skal fjerne det forbud? Hørte jeg virkelig rigtigt? Var det det, ministeren sagde?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Forholdet er jo sådan i den danske kirkeordning, at statsmagten, Folketinget, godt kan gå ind og diktere forhold, der vedrører kirkens indre liv og brug af kirkens rum. Det er rigtigt. Men vi har en god gammel tradition her i Danmark for, at eftersom vi nu ikke har nogen kirkeforfatning, og eftersom kirken derfor ikke selv kan ordne disse ting, så kan Folketinget, så kan staten, men gør det med meget stor nænsomhed. Man værner om kirkens religiøse selvstyre, eller hvad man skal kalde det, og man griber kun ind, når der er meget god grund til at gribe ind.

Hele min tale handlede om, at der ikke i øjeblikket synes at være nogen god grund til at gribe ind, specielt fordi biskopperne har været så fremkommelige at udarbejde dette ritual, som man kan bruge til en efterfølgende velsignelse af indgåede registrerede partnerskaber. Så man må jo næsten sige med Thomas Kingo: Min sjæl hvad vil du mere?

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det var faktisk ikke det, jeg spurgte om. Det, jeg spurgte om, var, om jeg hørte rigtigt, at ministeren sagde nu her fra talerstolen, at han finder, at det er folkekirken eller andre trossamfund, der skal bestemme, hvorvidt vi skal fjerne et forbud i loven om registreret partnerskab, og at det ikke

er Folketinget, der bestemmer, hvornår vi skal tage den beslutning.

Kl. 16.45

Sådan som det her lovforslag netop er fremsat, er der endda meget tydeligt givet udtryk for, at vi ikke mener, at vi som lovgivere på nogen måde skal blande os i folkekirken eller andre trossamfunds indre anliggender. Her er ikke nogen form for diktat over for kirken. Tværtimod vil jeg sige, at vi respekterer, at det hører til folkekirken indre anliggender og andre trossamfunds indre anliggender.

Derfor spørger jeg ministeren, og jeg gør det en gang til: Er det virkelig ministerens mening, at det er folkekirken og andre trossamfund, der skal bestemme, hvornår vi skal lovgive herinde, og hvornår vi skal fjerne et forbud i lov om registreret partnerskab?

(Kort bemærkning).

Kirkeministeren (Bertel Haarder):

Svaret er nej. Regeringen bestemmer selv, hvilke forslag den vil fremsætte, og Folketinget bestemmer selv, hvilke forslag Folketinget vil vedtage. Men der er jo ikke noget forkert i, at regeringen, før den fremsætter forslaget, tager hensyn til, hvad der er den overordnede mening inden for folkekirken. Det er der tværtimod gammel tradition for.

Der er en fornem tradition for, at Folketinget i hovedsagen kun har blandet sig i kirkens indre liv, når det handlede om mindretal, der skulle beskyttes.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til kirkeministeren. Den første ordfører er fru Birthe Rønn Hornbech fra Venstre.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Som allerede nævnt af kirkeministeren, er det jo ikke første gang, vi drøfter et forslag om muligheden for, at folkekirken og andre trossamfund juridisk kan medvirke ved indgåelse af registreret partnerskab. Venstre har hver gang udtalt sig imod forslaget, og heller ikke i dag kan Venstre medvirke til forslaget.

Registreret partnerskab indgås på rådhuset. Om trossamfundene ønsker en kirkelig markering bagefter, er jo helt op til trossamfundene selv.

Med hensyn til folkekirken er vi fortsat klart af den opfattelse, at skal der autoriseres et særligt ritual, må folkekirken selv bede om det. Det har folkekirken ikke bedt om, tværtimod sagde